

Спасаюча віра є також в тебе?

Categories : [Думки](#)

Date : 10/11/2018

Слава Ісусу Христу!

Дорогі у браття і сестри у Христі, у Євангелії від Луки(8, 41-56) читаємо дві різні історії, але які переплітаються одна з одною, і основною ниткою, яка зв'язує ці історії, є віра в Христа, цілковита довіра Йому.

Читаєш і дивуєшся Божій любові, котра спішить на допомогу і єдиним поясненням цьому є відповідь тим, хто повірив!

«Віра твоя спасла тебе !» і «Ти тільки віруй!» сказані до таких різних людей з такими різними ситуаціями, але єдині в тому, щоб повірити докінця! Для жінки це були довгих 12 років, а для батька можливо коротких 12 хвилин, але вирішальних.

Ми перед Богом всі люблені по-особливому, а от чи між собою свідчимо це?

Начальник синагоги – поважна людина у народі, це той, котрий був і духовним і моральним авторитетом. Хоч він і був звичайною людиною, але ставлення до нього було мимоволі інше, щось подібно до церковнослужителів сьогодні. Ми знаємо, що вони звичайні люди, але ставимось до них по-іншому, тобто з пошани до їхньої місії. Це не дає право на різні привілеї, але є вираженням пошани до особи, яка служить Богу.

Ісус спішить допомогти тому, хто служить Богу!

Але тут стається непередбачене: жінка торкає Спасителя. Все було би і на цьому закінчилось, якби Ісус не зупинився і не привернув би навмисне увагу до неї.

Кровоточива жінка – це зневажена і виключена з суспільного життя людина, котра вимушена жити в ізоляції і носити на собі клеймо «нечиста»! Кожний дотик до неї – це участь в нечистоті.

Звичайно, що в такому її статусі не може йти мови ні про дружбу, ні про сім'ю. Земське багатство теж не стало спасаючим. Виявляється: не все гроші вирішують!

А що тоді вирішує?

Із цих двох розповідей ставиться у центр уваги до віри!

Але, як можна говорити про віру, коли за законом кровоточива жінка не могла відвідувати синагогу, не могла мати духовну підтримку і взагалі була ніхто!

Тому і торкнулась ззаду, усвідомлюючи свою недостойність...

Як згодом виявилось – вона була більш ніж достойною, вона була любленою.

У дивний спосіб Ісус веде діалог із апостолами, говорить в голос про деталі, виголошує спасаючі слова: віра твоя спасла тебе, йди в мирі!

Начальник синагоги все це бачить, усе це чує... тепер мабуть по-іншому дивиться на покинуту на призволяще жінку, але яку Ісус не відкинув, і яка показала явний приклад, що в безнадійній ситуації треба далі продовжувати вірити!

Тепер краще розуміємо, що випадок із жінкою на був збіг обставин, а був вияв любові як до жінки, яка страждала 12 років, так і до начальника синагоги, який міг вратити віру, дізнавшись про смерть дочки.

Вірити і шукати спасіння, бо погибель прийде, коли станеш безвірком!

Вірити після невдалих спроб лікування, після ошуканості зі сторони псевдолікарів, після виключення з суспільства – хіба можна ще вірити в щось і комусь?

Треба вірити, бо інакше буде погибель!

В той час, коли жінка спасенно радувалась, надходили із сумною новиною до начальника синагоги, щоб сповістити, що дочка вже мертва. Ісус випереджує крик душі батька і каже дуже подібні слова, які раніше були сказані до хворої жінки: «Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться.» повірити в такі слова нелегко, але після прикладу жінки – це звучить, як знак спасіння! Батько не пустив у своє серце злобу і

відчай, розпуку і печаль. Він далі продовжив вірити.

Віра і спасіння – ці слова йдуть поруч. Так само як відчай і погибель!

Дорогі у Христі, ми віримо не просто так, аби зберегти якусь традицію чи звичаї, виконувати чийсь вказівку чи придобритися до Бога. Ми віруємо, бо це єдина дорога спасіння!

Правдиво віруюча людина – це та, що йде дорогою спасіння і тому постійно віддаляється від відчаю, від безнадії, від закритості в собі, від депресії, самодостатності, розчаруваннях і тд, тобто всього того, що несе в собі духовну смерть.

Саме тому відвідувати храм, говорити молитви, допомагати людям, бути жертводавцем чи церковним діячем без віри – це самообман!

Правда є така: хто повірує, той спасеться!

Як взнати: чи ми правдиво увірували?

По плодам пізнається віра: жінка дійшла до правдивого лікаря, начальник синагоги, маючи приклад «нечистої» жінки, не захитався у вірі, а що сталося у нашому житті?

Яка є віра у нас?

Що стається з нею в часі різних важких ситуацій?

Чи віра є спасаючою і для нас?

Ми, християни тому і віруємо в Христа, називаючи Його Спасителем, бо Він нас спасає!

<http://www.rozdum.org.ua>